

nosti, pokud úřad ohlášení takového zástupce neuznal za závazné a osobní odpovědnost majitele vylučující.

Z těchto úvah bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2328.

Zajištění bytů pro státní zaměstnance: Skutečnost, že prováděcí nařízení k Šu 13 zákona z 11. července 1922 č. 225 Sb. nebylo dosud vydáno, nebrání úřadu, aby mohl být podle tohoto předpisu zajistiti.

(Nález ze dne 7. května 1923 č. 7667)

Prejudikatura: Boh. 1950 adm.

Č. 2329.

Řízení před nss-em: I. Nezaujme-li žal. úřad stanovisko k vývodům stížnosti aniž zašle správních spisů, má nss za to, že skutková tvrzení stížnosti se shodují s obsahem správních spisů. — II. Není vadou podstatnou, dal-li úřad doručiti svoje rozhodnutí směřující proti akciové společnosti jejímu řediteli, nebyla-li tím společnosti samé obrana stížena.

(Nález ze dne 7. května 1923 č. 7750.)

Prejudikatura: ad I. Boh. 1762, 2148 a j. adm.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím nevyhověla zsp v Opavě odvolání stěžující si akciové společnosti proti výměru osp-é, jímž společnosti byl dán příkaz, aby znovu pronajala rodinný dům »Daheim«. Rozhodnutí to bylo dodáno řediteli společnosti Dru. Ludvíku Sch. — — —

Žal. úřad zamítl odvolání z příkazu k opětnému pronajetí domu pokukazem na slovné znění Šu 2 zákona ze dne 11. července 1922 č. 225 Sb. vycházející zřejmě z toho, že v domě stěžující si společnosti nejsou byty určené pouze k občasnému užívání, jako byty pronajímané pravidelně lázeňským hostům v místech lázeňských a tak zvané letní byty.

St-lka tvrdila v správním řízení, že budova, o niž jde, jest částí sanatoře, je v ohražené části sanatoře a byla pronajata po více než 20 roků vždy nemocným nebo letním hostům a jen přechodně v roce 1920 soukromé společnosti pro úřednické byty. Jde tedy dle tvrzení st-lky o byty určené k občasnému užívání, jak je na mysli má odst. 2 § 2 zákona 225/22, což žal. úřadem nebylo náležitě vyšetřeno.

Poněvadž nebyly zaslány správní spisy a úřad nezaujal stanovisko k obsahu stížnosti, nutno míti za to, že tvrzení stížnosti jest ve shodě s administrativními spisy.

Z toho však plyne, že žal. úřad, když rozhodoval o odvolání, k těmto skutkovým okolnostem nepřihlížel, nezaujal k nim stanovisko a je nezjistil a nehodnotil.

Zakládá se tedy výrok žal. úřadu na nedostatečném zjištění skutkové podstaty a muselo proto nař. rozhodnutí býti zrušeno pro vadnost řízení podle Šu 6, odst. 2. zák. o ss.

Podotknouti dlužno, že soud neshledal podstatnou vadu řízení v tom, že nař. rozhodnutí bylo řízeno na ředitele stěžující si společnosti, ježto okolnost ta nebránila st-lce, účinně se hájiti.

Č. 2330.

Bytová péče: Povolení používati části bytu k účelům jiným než k obývání může podle § 4 zákona č. 225/20 býti odepráno již z toho důvodu, že tu nejsou důležité příčiny pro takové užívání.

(Nález ze dne 7. května 1923 č. 7835).

V ě c: Petr Ž. v P. proti zemské správě politické v Opavě o nepovolení užívání obytné místnosti za skladiště.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Výměrem z 30. prosince 1922 nevyhověla osp ve F. podle § 4 zákona ze dne 11. července 1922 č. 225 Sb. žádosti st-lově, aby mohl používat ve svém domě čp. — v P. pokoje s obchodní místností sousedícího za skladiště, ježto obchod st-lův dle konaných šetření není toho rozsahu, že by takového skladiště vyžadoval, zejména, když v obci P. jest i podnes nedostatek bytů.

Nař. rozhodnutím nevyhověla zsp odvolání, poněvadž není tu důvodů zřetele hodných.

Stížnost brojí proti rozhodnutí tomu námitkou, že zákon ze dne 11. července 1922 č. 225 Sb. o mimořádných opatřeních bytové péče zakládá se na tom, že v té obci, ve které byt se nachází, je bytová nouze. Tento předpoklad v obci P. není, o čemž nabízel st-l v odvolání důkazy. Úřad opomenul důkazy ty provésti a zamítl stížnost nedostatečným odůvodněním, že tu není zřetele hodných důvodů.

Nss neshledal stížnost důvodnou.

Podle Šu 4 zákona ze dne 11. července 1922 č. 225 Sb. jest dovoleno, používat bytů neb jiných částí k jiným účelům než k obydlí jen s úředním povolením.

Povolení může býti uděleno jen z důležitých příčin, mimo to jen, není-li v obci nedostatek bytů aneb opatří-li žadatel náhradní místnosti k obývání způsobilé.

Zákon váže tedy používání nebo změnu obytných místností k účelům jiným nežli k obývání na dvě podmínky, totiž že jsou zde důležité okolnosti pro takové povolení a že v obci nepanuje nouze o byty.

Žal. úřad zamítl v postupu instančním žádost st-lovu za povolení změny obytné místnosti ve skladiště proto, že není proto důvodů zřetele hodných. Tím opakoval úřad II. stolice vlastně jen důvody první stolice, že v daném případě není důležitých příčin pro žádané povolení změny pokoje ve skladiště. Odůvodnění to nelze pokládati ani za nedostatečné ani za nejasné.

Úsudek pak, jsou-li tu důležité příčiny čili nic, tvoří součást skutkové podstaty a nss nemůže proto dle § 6, odst. 1 zák. o ss zkoumati